

ART

L'art subversiu, humà i emotiu de Núria Güell

L'artista gironina presenta la primera exposició en un espai comercial a la galeria ADN de Barcelona

Núria Güell és una de les artistes catalanes emergents més actives dels últims anys. Els seus projectes, crítics i de llarg recorregut, arriben per primera vegada a una galeria d'art, a l'ADN de Barcelona.

ANTONI RIBAS TUR

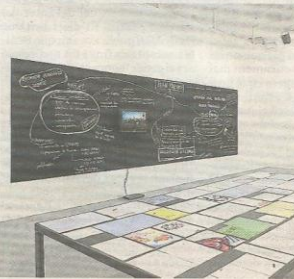
BARCELONA. El març del 2011 Francisco Caamaño, ministre de Justícia del govern de José Luis Rodríguez Zapatero, va modificar el règim penitenciari espanyol, i els Ficheros de Internos de Especial Seguimiento (FIES), que havien sigut considerats nuls de dret, van convertir-se en legals. Les dures condicions d'aïllament a què són sotmesos els presos dins els FIES, considerats una forma de tortura, han sigut denunciades per diverses associacions de drets humans i de familiars de presos. L'artista Núria Güell (Girona, 1981) es va començar a escriure amb alguns d'aquests reclusos el 2009, i algunes de les cartes que va rebre les va tornar a enviar fins fa pocs mesos a la residència d'estiu de Caamaño. Aquesta acció forma part de l'obra *Aplicació legal desplaçada #3: FIES*. La peça està formada per una taula plena de les reproduccions d'aquestes cartes, i és probablement la més impactant que es pot veure a la galeria ADN dins de *Núria Güell: alegacions desplaçades*. Els originals de les cartes no estan a la venda, i l'artista només vol vendre aquest treball a una institució.

L'exposició de la galeria ADN és la primera que l'artista presenta en un espai comercial. Núria Güell ha tingut ressò en els últims anys sobretot per *Aplicació legal desplaçada #1: reserva franquista*, també inclosa dins la mostra. Aquesta obra, integrada per un vídeo i un llibre, ofereix a qualsevol persona interessada les instruccions per expropiar diners a les entitats bancàries. Els projectes de Núria Güell

L'artista gironina Núria Güell amb una carta d'amor. A sota, l'exposició que presenta a la galeria ADN. XAVIER BERTAL / ROBERTO RUIZ

se solen desenvolupar al llarg de dos o tres anys, són llargs. Quan acaben materialitzant-se en una sala d'exposicions, a més de demostrar com l'artista subverteix les lleis utilitzant els seus mateixos mecanismes, les obres guanyen pes, pel seu caràcter narratiu i també afectiu, en la mesura que també estan teixides per relacions entre persones. Una altra de les peces exposades, *Aplicació moral desplaçada #1: creixement exponencial*, recorda el misteri i les expectatives que generen algunes obres de Dora García. Núria Güell ha posat dins una vitrina inaccessible la clau que obre la caixa forta d'un banc. A dins hi ha el pla per atraçar aquella mateixa sucursal bancària i, de passa-

da, segrestar Emilio Botín. El pla l'ha redactat, a petició de l'artista, el cèlebre atracador de bancs El Solitario, actualment tancat en una presó d'alta seguretat portuguesa.

Núria Güell està separant-se del noi cubà amb qui es va casar fa un parell d'anys a Cuba perquè pogués deixar el país i venir a l'Estat. És una obra exposada a ADN que està a punt d'acabar. Per seleccionar l'interessat, va obrir convocatòria mentre estava estudiant art a l'Havana. Les bases d'*Ajuda humanitària, 2008-2012* estableixen que el guanyaria qui li escrivís la carta d'amor més bonica. El jurat que les va avaluar va estar format, en un altre acte de subversió de les normes, per tres prostitutes. —